

ΑΡΧΕΙΟ

Από τον λογο του κ. Σηφίτη
στα εγκαίνια της Βιβλιοθήκης
Κοζάνης.

Κυρίες και Κύριοι,

Θα ήθελα στην αρχή να πω δυό λόγια για να εξηγήσω γιατί το Υπουργείο Γεωργίας εγκαινιάζει αυτή τη Βιβλιοθήκη, ποιός είναι ο σκοπός και ποιά θα είναι η λειτουργία μιάς τέτοιας Βιβλιοθήκης.

Βέβαια ξέρω πως όλοι περιμένουν απ' τον Υπουργό Γεωργίας να μιλήσει για προβλήματα παραγωγής. Αλλά άς πούμε πρώτα δυό λόγια γιαυτό το έργο για να δούμε ότι και το Υπουργείο Γεωργίας δεν είναι μονοκόμματο, γιατί και η ζωή δεν είναι μονοκόμματα, και δεν είναι μονάχα παραγωγή.

Η Βιβλιοθήκη αυτή είναι μία από τις 10 Αγροτικές Βιβλιοθήκες για παιδιά, τις οποίες έχουμε ξεκινήσει και έχουμε δημιουργήσει σ' όλη τη χώρα, και θα επακολουθήσουν και άλλες, για να ζωντανέψουμε την Ελληνική Ύπαιθρο, για να εξασφαλίσουμε μιά καλύτερη ποιότητα ζωής.

Εμείς πιστεύουμε ότι απαραίτητη προϋπόθεση για την ανάπτυξη της υπαίθρου είναι το ποιοτικό ανέβασμα με την καλύτερη μόρφωση των παιδιών. Υπάρχει ένας συνηθισμένος τρόπος μόρφωσης. Είναι το σχολείο. Το σχολείο όμως δεν είναι αρκετό, γιατί παρέχει γνώσεις μ' ένα ορισμένο σύστημα που το παιδί αποδέχεται, αλλά χρειάζεται και κάτι παραπάνω.

Χρειάζεται να έχει αφορμές και από άλλες μεριές, χρειάζεται να έχει παροτρύνσεις και έξω απ' το σχολείο. Συνήθως τέτοιες παροτρύνσεις δίνονται από το σπίτι. Όμως μπορεί να βοηθήσει πολύ περισσότερο ένα κέντρο, ένα στέκι, που μπορεί το παιδί να απευθύνεται, να συζητά τα προβλήματά του, να βρίσκει διάλογο, να μπορεί να ψάξει το ίδιο για να επιβεβαιώσει αυτά που ξέρει, ή να αναζητήσει καινούριες γνώσεις.

Αυτή η Βιβλιοθήκη έχει αυτόν ακριβώς το σκοπό. Δεν είναι μιά νεκρή Βιβλιοθήκη, όπως είναι πολλές στον τόπο μας, σκονισμένα όπου δανείζονται μερικοί, μερικά βιβλία, χωρίς να τους παρέχει ζωντανή γνώση.

Εδώ έχουμε ξεκινήσει ένα νέο πείραμα. Υπάρχει κάποιος ο οποίος φροντίζει τη Βιβλιοθήκη, υπάρχει μιά συλλογή αρχικά από 2.000 βιβλία, Λογοτεχνικά, Ιστορικά, Αγροτικά, Κοινωνικά και οτιδήποτε άλλο, που ο υπεύθυνος έχει μάθει να τα προτείνει, να μπορεί να συζητά με τα παιδιά να τα κατατοπίζει και να τους δείχνει πού μπορούν να ψάξουν να βρουν αυτό που θέλουν.

Πέρα απ' αυτό, υπάρχουν περιοδικά, σλάιτς, αφίσσες, κασσέτες, δίσκοι και άλλα οπτικοακουστικά μέσα για να μπορέσει να μεταδοθεί ζωντανή μόρφωση. Αυτό είναι μιά πρώτη αρχή. Πρόθεσή μας είναι να συνεχίσουμε να πλουτίζουμε αυτή τη Βιβλιοθήκη όπως και τις άλλες Βιβλιοθήκες με υλικό και να συνεχίζουμε να κατατοπίζουμε τον υπεύθυνο της Βιβλιοθήκης για το πώς μπορεί να κάνει καλύτερα τη δουλειά του.

Έτσι νομίζουμε ότι δε θα βελτιώσουμε μονάχα τις υλικές συνθήκες ζωής, αλλά και την ποιότητα ζωής στην επαρχία.

Θα μπορέσουμε να βελτιώσουμε έτσι το άνθρωπο, δίνοντάς του περισσότερη πληροφόρηση και εκπαίδευση, για να αντιμετωπίσει πιό επιτυχημένα τα προβλήματα του προσωπικού και κοινωνικού του χώρου. Τονίζω εδώ πέρα ότι η ζωή δεν είναι μόνο παραγωγή. Γιαυτό το Υπουργείο μας δεν ασχολείται αποκλειστικά με την παραγωγή, αλλά και την ποιότητα ζωής στην ύπαιθρο μαζί με το πολιτιστικό της ανέβασμα. Αυτό βέβαια είναι ένα μικρό αλλά σημαντικό βήμα για τη ζωή στο χωριό. Είναι ένας πρώτος πυρήνας για να απλώσουμε αυτό το πείραμα σε όλη την Ελλάδα.

Και πιστεύω ότι το Βελβεντό, ένα χωριό που έχει να επιδείξει τόσες περγαμηνές στο Συνεταιριστικό κίνημα, είναι ο σωστός τόπος για να ξεκινήσει αυτό το πείραμα. Όχι μονάχα, το Βελβεντό να ευχαριστεί εμάς γιατί ξεκινάμε αυτό το πείραμα εδώ, αλλά και εμείς ευχαριστούμε τον Συνεταιρισμό που μάς έδωσε την ευκαιρία να δείξουμε πώς δίπλα σε ένα πρότυπο Συνεταιρισμού μπορεί να στηθεί ένα πρότυπο Πολιτιστικό Κέντρο.

Να περάσουμε τώρα στα προβλήματα της παραγωγής και να πούμε λίγα λόγια για να μην σας κουράζω περισσότερο.

Ένα κράτος έχει τη δυνατότητα όταν ξεκινά να οργανώσει την Οικονομία του, να κάνει δύο βασικές επιλογές.

Η πρώτη λέει ότι προωθώ την Γεωργία και φτιάχνω μία οικονομία που στηρίζεται σε αυτήν και δεύτερη λέει ότι προωθώ μία οικονομία που στηρίζεται στο εμπόριο και τον τουρισμό ή στη μέση Βιομηχανία και την Βιοτεχνία. Οι προηγούμενες Κυβερνήσεις έκαναν την δεύτερη επιλογή και η Γεωργία έμεινε ο φτωχός συγγενής στην ανάπτυξη, που είχε σαν αποτέλεσμα την σταδιακή ερήμωση της υπαίθρου. Θυμόμαστε όλοι την μεγάλη μετανάστευση των ετών 60-70 και το συνεχές πέσιμο του αγροτικού εισοδήματος, φτάνοντας σήμερα στο μισό του αστικού.

Η δική μας Κυβέρνηση αποφάσισε να αλλάξει την πορεία.

Γιά μας ο Αγροτικός τομέας βρίσκεται σε προτεραιότητα, γιατί πιστεύουμε ότι μία χώρα σαν την Ελλάδα, όπου υπάρχει 30% Αγροτικού πληθυσμού, πρέπει να έχει επίκεντρο ανάπτυξης της τον Αγροτικό τομέα.

Υπάρχουν χώρες στην Ανατολική και Λιττική Ευρώπη, όπως Ολλανδία, Δανία, Ουγγαρία, που δείχνουν πολύ καλά πώς διατηρείτε μία σταθερή ανάπτυξη, με κέντρο βάρους την Γεωργία.

Το ερώτημα που μπαίνει είναι πώς κάνουμε αυτή την ανάπτυξη στη Γεωργία. Έχουμε και εδώ δύο επιλογές. Η μία λέει ότι προωθούμε τον ιδιώτη έμπορο, τον ιδιώτη επιχειρηματία που θέλει να επενδύσει πολλά κεφάλαια και λίγη εργασία. Η άλλη επιλογή που είναι και επιλογή της Κυβέρνησής μας, είναι ότι πρέπει να στηριχτούμε στη συλλογική προσπάθεια των Αγροτών, δηλαδή στην Συνεταιρισμένη Αγροτική Εκμετάλλευση. Γιατί πιστεύουμε πως αυτό που έχει σημασία δεν είναι το κεφάλαιο αλλά η εργασία και η αλληλεγγύη που αναπτύσσεται ανάμεσα στους Αγρότες.

Γι' αυτό και οι πολλές προσπάθειες της Κυβέρνησης να προωθήσει το Συνεταιριστικό Κίνημα. Αναφέρω ενδεικτικά ότι τα προϊόντα παίρνουν επιδοτήσεις μόνον όταν περνάν μέσα από Συνεταιρισμούς, ότι οι ιδιώτες επιδοτούνται μόνον όταν αγοράζουν από τους Συνεταιρισμούς, εξασφαλίζοντας στον Αγρότη μεγαλύτερη διαπραγματευτική δύναμη μεγαλώνοντας ταυτόχρονα το εισόδημά του και μειώνοντας την εκμετάλλευση.

Υπήρχε ένας εύκολος τρόπος διακυβέρνησης που ακολουθιόταν παλιότερα. Παίρνουμε μερικά χρήματα από τον προϋπολογισμό, τα μοιράζουμε δεξιά αριστερά, εκεί που το παπούτσι πονάει, εκεί που οι αγρότες φωνάζουν περισσότερο, χωρίς πρόγραμμα, αρκεί να πάρουμε μερικούς ψήφους στις εκλογές. Αυτό είχε σαν αποτέλεσμα να μην αναπτύσσεται η υποδομή. Ενώ το κέντρο βάρους στην προσπάθεια, αυτή τη στιγμή που έχουμε καλύψει τις ανάγκες μας, είναι να γίνουν συσκευαστήρια, εργοστάσια μεταποίησης, ψυγεία και αποθήκες και να οργανώσουμε το εμπόριο για να εξαγάγουμε την παραγωγή μας. Εσείς γνωρίζετε και έχετε κάποια μικρή πείρα για τη διάθεση των φρούτων μας στις αγορές του εξωτερικού και του εσωτερικού. Αυτό ακριβώς θέλουμε και εμείς να υπάρχουν και να αναπτυχθούν τέτοιοι συνεταιρισμοί με τέτοια υποδομή και πείρα για να διαπραγματευόμαστε καλύτερα και να μη εξανεμίζονται τα χρήματα των παραγωγών στους μεσάζοντες. Και έτσι θα λύσουμε το πρόβλημα της ανάπτυξης του Γεωργικού τομέα.

Η Κυβέρνηση όφειλε να κάνει αυτά τα πράγματα, και η Βιβλιοθήκη είναι ένα μικρό δείγμα, γιατί το μοναδικό της στήριγμα είναι ο Λαός.